

Benefiční koncert

Děti dětem

Příběh Dana

Slovy jeho maminky

Jsme rodina jako každá jiná, ale od května 2024 se nám život obrátil vzhůru nohama.

Náš nejmladší syn Dan, 7 let, onemocněl. Z obyčejné nebolestivé boule na noze se vyklubal Ewingův sarkom.

Všechno šlo strašně rychle. Po dvou operacích nohy začal Dan podstupovat chemoterapie, které – pokud půjde vše dobře – skončí v lednu nebo únoru 2025.

Jako matka jsem tomu nemohla uvěřit. První návštěva onkologické čekárny byla jako zlý sen, plná beznaděje, slz a naděje, že se jedná jen o chybu v diagnóze.

Bohužel, vše byla pravda. Dan teď prochází už osmým blokem chemoterapie, a já za ním každý den docházím. Kromě toho, že mu vypadaly vlasy, se velmi změnilo i jeho chování. Bývá náladový, unavený, někdy rozzlobený, bolí ho, a uzavřel se do sebe. Nechce vidět nikoho kromě mě. Sám přesně nerozumí, co se s ním děje, jen ví, že to musí zvládnout – a zvládá to obdivuhodně.

Často se cítí jako malé dítě, je uplakaný, spí s námi v posteli, potřebuje kontakt. Nechápe, proč zrovna on musí takto trpět a těší se, až bude jako ostatní děti – chodit do školy, hrát si s kamarády a sportovat. Všechny tyto aktivity mu nemoc teď znemožňuje.

Je to pro nás všechny náročné. Dan má dva sourozence, na které teď máme méně času a kteří se s jeho nemocí vyrovnávají po svém. Snažíme se zůstat pozitivní a věřit, že se Dan uzdraví. Já jsem kvůli péči o Dana přestala pracovat, a tak nám teď chybí můj příjem. Přesto se snažíme fungovat jako rodina a brát na Dana ohledy – to je pro nás samozřejmostí.

Dan by si přál mít vlastní notebook, na kterém by se mohl v nemocnici nebo doma učit a hrát si. To by mu v této těžké době moc pomohlo, ale bohužel si to momentálně nemůžeme dovolit.

Pokud by bylo možné pomoci, byli bychom nesmírně vděční. Danovi by to usnadnilo jeho těžkou cestu k uzdravení.

S vděčností a přáním, aby se uzdravil nejen on, ale i všechny nemocné děti.

Pavla Vačkářová